

EDUCAR NO ÉS GENS SENZILL

► Per Montserrat Pedreira

Directora dels Estudis de Grau en Educació Infantil de la FUB

Famílies perfectes?

Famílies perfectes? Ser pare o mare és una feina de gran responsabilitat que tampoc no fem tan sovint, i com que actualment ens decidim quan ja tenim una edat, de vegades tenim al cap allò de voler fer-ho bé. No, bé no, perfecte. I llegim llibres i escoltem la família i els amics, que d'opinar tots en sabem, i intentem seguir els consells contradictoris al peu de la lletra i això ens pot portar al col·lapse esquizofrènic: ens amoïna pensar si estímulen prou o massa el nostre bebè, ens angosta que no mengi sol ni de tot, tal com fa el de la veïna, que no dormi com recomana l'Estivill, que miri tantes hores la tele... I així passem el dia intentant exercir de pares perfectes, preocupats pel que seria pedagògicament correcte per al nostre fill o filla. I això té un problema, i és que quan més espai ocupa la preocupació, menys espai queda per a l'expressió lliure i natural de l'amor.

Per tant, fora preocupacions angoixants i a gaudir amb felicitat dels nostres fills. Sense cap mena de dubte, els pares i mares perfectes per al vostre fill o filla, no cal que busqueu més, sou vosaltres!

No m'explica mai res!

Sovint arriben veus queixoses a l'escola: «la nena no m'explica mai res!». En un principi caldria acceptar que hi ha qui parla molt i, per tant, explica tota la vida de la mestra un cop és a casa, amb els perills sobre la intimitat aliena que això suposa, i que hi ha qui parla poc, tal com passa a tot arreu del món en un col·lectiu d'humans. Sigui quin sigui el cas del vostre fill, però, aconsegiu comunicar-vos-hi més bé si teniu més canals oberts en diversitat d'espais i temps. És a dir, ser més estona al seu costat *disponibles*, que no vol dir pas estar només al seu servei, però sí a l'abast en el cas que, tot jugant, tot menjant, tot passejant, se li acudeixi comentar-vos res. Si pretenem fer sorgir una bona conversa en els raquítics 5 minuts que hem robat a la feina per estar per la nena o el nen, donem molt poques opcions! I després, també cal pensar què fem els adults quan arribem a casa i ens diuen «com ha anat». Afortunadament, totes tenim

una parella fantàstica que entén el nostre laconic «bé» i no insisteix queixant-se «no m'expliques mai res!».

